

Iedereen een stoel

“Mensen met een beperking bestaan niet.” Met die overtuiging voert Carin Wormsbecher, directeur-eigenaar van Drukkerij Wedding, haar personeelsbeleid. En met succes. Ze won er verschillende prijzen mee om de simpele reden dat ze iedereen een stoel geeft.

✦ TEKST MEHMET ÜLGER ✦ FOTOGRAFIE BOUDEWIJN BOER

De drukkerij kwam letterlijk per ongeluk in haar bezit. Haar man, die al jaren de drukkerij aanvoerde, overleed plotseling in 2001 aan een hersenbloeding. Carin Wormsbecher, voormalig bankmedewerkster, was op dat moment meewerkend echtgenote in de drukkerij. Van drukken had ze weinig verstand en van leiding geven al helemaal niet. “Van de ene op de andere dag stond ik voor een dilemma. Het verdriet om de plotselinge dood van mijn man moest ik nog verwerken, maar ik keek ook naar een bedrijf, waar zo’n dertien mensen afhankelijk van waren. Wat nu?”

Stoppen was voor Wormsbecher geen optie. Ze wilde uit eerbetoon voor haar man zijn werk voortzetten, maar ook wilde ze de werknemers niet zomaar op straat zetten. “Het was een hectische tijd. Ik wist niet of ik het bedrijf kon leiden. Ik had geen ervaring, ik wist niet hoe het moest, maar ik had één doel: het bedrijf moet voortbestaan. Dat doel kon ik alleen bereiken met de mensen die hier werkten.”

Ze ging in gesprek met het personeel van Wedding. En het bleek al snel dat de zorg om de drukkerij gezamenlijk werd gedragen. Het vertrouwen onderling was snel geboren. “Ik stelde me ook niet op als een eigenaar, maar letterlijk als één van hen. Dat werd gewaardeerd en dat gevoel is er nog steeds.” Het personeel nam haar bij de hand en voerde haar langs alle facetten die met het bedrijf te maken hebben. Zo leerde ze al doende het bedrijf kennen.

Drukkerij Wedding bestaat sinds 1844. “We zijn het oudste bedrijf in Harderwijk”, zegt Wormsbecher. De productie van het bedrijf beperkt zich inmiddels niet meer tot het drukken van boeken, bladen, kaarten en folders, maar heeft zich uitgebreid naar de communicatie in de brede zin van het woord. Nieuwe klanten zijn mkb’ers en zzp’ers die een nieuwe website nodig hebben.

Het bedrijf telt inmiddels twintig medewerkers. Onder druk van de recessie is Wedding gekrompen, maar niet ten koste van de ‘zwakkere’ werknemers. Wormsbecher houdt er een heldere filosofie op na: alle mensen tellen mee en degenen die wat moeilijk bemiddelbaar zijn, krijgen bij haar een extra kans. Ze heeft vijf mensen met een beperking in dienst, maar, zegt ze: “Mensen met een beperking bestaan niet. Of: iedereen heeft een beperking. Als je niets van computers begrijpt, heb je al een beperking. En als je wel heel goed met computers kunt omgaan, maar niet met mensen, heb je ook een beperking.”

Van de vijf ‘bijzondere’ werknemers, is er één Wajonger. “Toen ik werd benaderd door zijn toenmalige schooldirecteur met de vraag of wij voor hem iets konden betekenen, had ik geen idee. Een jongen van zeventien, die tien jaar daarvan in ziekenhuizen had doorgebracht omdat hij nierpatiënt is. Daardoor had hij een emotionele achterstand, was hij lichamelijk heel kwetsbaar en erg verlegen. We zijn gewoon begonnen en als vanzelf ontstonden er taken die hij kon overnemen. Hij is inmiddels vier jaar bij ons in dienst voor drie dagen per week. Omdat hij zich creatief steeds meer ging ontwikkelen hebben we kortgeleden besloten dat hij de opleiding DTP gaat volgen.”

Een vrouw die op haar 35e was afgekeurd, maar toch heel graag aan de slag wilde blijven, kreeg de kans bij Wedding. Ze voert nu de hele receptie aan en vormt het gezicht van het bedrijf. Het eerste contact met nieuwe klanten gaat via haar. “En ze doet het perfect”, zegt Wormsbecher. “Dat is mensen vertrouwen.”

Op 20 april 2005 ontving Carin Wormsbecher daarom uit handen van Henk van Hoof, toenmalig staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en voorzitter van de jury, de Kroon op het Werkprijs. Ze kreeg de prijs voor de ‘zeer geslaagde en eigen manier waarop zij invulling geeft aan preventie, verzuim- en re-integratiebeleid.’ In 2008 werd ze verkozen tot Ondernemer

Transparantie staat in het beleid van Wormsbecher centraal. “Iedereen is op de hoogte van wat hier gebeurt. Zelfs mijn salaris is bekend”

van het jaar in de categorie ‘Rabobank Award’. Dit jaar won ze de Entre Prix, omdat ze zich als ondernemster ‘onderscheidt door haar maatschappelijke betrokken, duurzame en innovatieve wijze van ondernemen.’ Wormsbecher is niet iemand die zichzelf daarvoor laat staan, maar is wel tevreden met deze beloning.

De winst van het werken met mensen met een beperking weet Wormsbecher niet in geld uit te drukken. “Ik kan een jong persoon aannemen, die over veel charme beschikt, maar ik weet dan niet wat-ie kan. Bij deze mensen weet ik wat ze waard zijn. Je zet ze laag in en het kan alleen maar beter. Dat hebben de afgelopen jaren wel bewezen.”

Op de website communiceert ze de missie van Drukkerij Wedding als volgt: ‘Een mooi woord, ‘mensenwerk’, zeker in deze tijd waar nieuwe ontwikkelingen elkaar in heel snel tempo opvolgen. Want zonder mensen die deze ontwikkelingen creëren, en ook uitvoeren, zijn ze nutteloos. Wij weten dat en daarom staat de mens bij ons centraal.’ Later zegt ze: “Ik denk dat mensen met een arbeidshandicap kwaliteiten hebben, die mensen zonder arbeidshandicap ontberen. Een combinatie van deze twee categorieën is het beste wat je kan hebben.”

Transparantie staat in het beleid van Wormsbecher centraal. “Iedereen is op de hoogte van wat hier gebeurt. We doen alles in overleg. Zelfs mijn salaris is bekend. De enige keer dat ik zelfstandig en uiteindelijk solo een besluit heb genomen, was vorig jaar, toen ik door de recessie zes mensen moest ontslaan. Dat deed ik met pijn in het hart.”

Drukkerij Wedding is lid van MVO Nederland en houdt dus niet alleen oog voor de mensen, maar ook voor het milieu. Het bedrijf zoekt naar schonere productieprocessen en verwerkt het afval op een verantwoorde wijze. Bij de vervaardiging van drukplaten bijvoorbeeld worden geen chemicaliën gebruikt. Dat is,

zo stelt Wedding, gezond voor de medewerkers en goed voor het milieu. Ze gebruiken plantaardige inkt en met hun moderne printstelsel produceren ze steeds minder afval. De afvalproducten worden veilig verwerkt of gerecycled. Sinds 2007 is de drukkerij FSC-gecertificeerd. “Geen woorden maar daden”, stelt Wormsbecher. “Je kunt erover praten en overnadenken maar wat telt is wat je er zelf aan doet. Daarom is het voor ons vanzelfsprekend ons FSC te certificeren zodat wij en onze klanten een steentje kunnen bijdragen aan een beter milieu.”

Wormsbecher is in elk geval duidelijk een betrokken ondernemer. Ze kan zich nog steeds opwinden over de bankencrisis, waarvan ze vindt dat de gewone mens hiervan de dupe is geworden. “Banken horen zich met hun primaire taak bezig te houden, niet met rentenieren en speculeren. Dat islamitisch bankieren spreekt me erg aan, omdat er geen rente aan te pas komt en er niet met geld geld verdiend wordt. Het staat voor mij los van religie, maar als er zich zo’n bank in Nederland vestigt, sluit ik me hier bij aan.”

Ze gelooft niet dat haar manier van bedrijfsvoeren typisch vrouwelijk is. “Voor mij draait alles om vertrouwen, dat heb je in je of niet. Ik hou ook niet van rangordes. Ik erger me als ik op bezoek ga bij andere bedrijven en op het parkeerterrein vooraan, vlakbij de ingang, één plaats zie met het bordje ‘directie’. Dat hebben wij niet. Wie het eerst komt, mag de beste plek hebben. En terecht.” ■